

Budućnost najveće hrvatske naftne i plinske tvrtke

MOŽE LI KRIZA UJEDNO BITI I PRILIKA?

■ *prof. dr. sc. Igor DEKANIĆ, dipl. ing.*

Stara je kineska izreka kako je svaka kriza ujedno i prilika. No, ona je toliko puta korištena, čak i zloupotrebljavana, da se u Hrvatskoj sada, u šestoj godini recesije, doista već malo za nju mari. Stoga, kada bi se pokušala sažeti procjena položaja hrvatske naftne industrije u svjetlu tema koje su zaokupljale javnost posljednjih pola godine, od donošenja novog Zakona o ugljikovodicima, očekivanog istraživanja podmorja srednjeg i južnog Jadrana, pregovora Vlade s drugim glavnim dioničarom u INA-i, mađarskom naftnom i plinskom tvrtkom MOL, pa do eventualnog restrukturiranja vlasništva INA-e, sve te teme u ekonomskoj situaciji u kojoj se Hrvatska nalazi, ubrajaju se u dilemu stare izreke s početka ovog teksta. Ali istodobno, u društvenoj i psihološkoj situaciji u kojoj se nalazi najveći dio hrvatske javnosti, pozivanje na prilike koje se otvaraju na dnu, doista može djelovati neprilično, čak ironično. Stoga, treba pokušati razmišljati realno i uz maksimalnu moguću dozu zdravog razuma.

Tijekom proteklih pola godine hrvatsku stručnu i široku javnost zaokupljala su pitanja povezana s najvećom hrvatskom tvrtkom, iz informacija o pregovorima između dva glavna dioničara INA-e, Vlade i mađarske naftne i plinske tvrtke MOL. No, uz to, u fokusu javnosti podjednaku pozornost

izazivali su detalji sa suđenja bivšem hrvatskom premijeru, osumnjičenom uz ostalo, i za nezakonitu promjenu odnosa snaga glavnih dioničara u tvrtki, čije posljedice su itekako određivale zadatke i ciljeve pregovaračkih skupina objiju strana u pregovorima. Ne treba ni naglašavati kako je osjetljivost tih pitanja koja u jednom segmentu odražavaju strategiju upravljanja tvrtkom, a u drugom suptilne pravne forme dioničarskog upravljanja ili sudskog procesa u tijeku, itekako opterećivala pregovarače objiju strana. No, osjetljivost tih problema bila je preprekom i za objektivnu prosudbu javnosti i prema položaju i prema potezima uprave INA-e, ali i prema mogućnosti da se u zadanim okolnostima povuku pravovremeni i najbolji potezi za održavanje vrijednosti kapitala tvrtke. Taktiziranje pa i odugovlačenje, koje je pri tome nužno, može biti štetno za perspektivnu vrijednost kapitala i reproduktivnu sposobnost tako složene tvrtke, kakva je integrirana naftno-plinska tvrtka.

Izgubljeno vrijeme

Proteklih pola godine stalno su se ispreplitala dva puta i dvije mogućnosti rješenja: pregovori Vlade i MOL-a, uz postizanje kompromisa o

**CIJELI ČLANAK
PROČITAJTE U TISKANOM
IZDANJU ČASOPISA**